

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. София, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми юли
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Петков

Членове: Недялка Н. Нинова
Яника Т. Бозаджиева

при участието на секретаря Радиана Д. Андреева
в присъствието на прокурора Н. П.
като разгледа докладваното от Пламен Д. Петков Въззивно частно
наказателно дело № 20221800600410 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 163 и чл. 165 от Закона за здравето във връзка с чл.
319 и следващите от НПК.

Образувано е по жалба на защитника на освидетелстваната АЛ. СТ. АЛ., с установена
по делото самоличност, адв. В.Н. от САК, против Решение № ***** год., постановено от
трети наказателен състав по ч.н.д. № ***** год. по описа на Районен съд - К..

С атакуваното решение, освидетелстваната А. била настанена на основание чл. 162,
ал. 1, вр. чл. 155, вр. чл. 146, ал. 1, т. 1 и т. 2 от 33 за задължително лечение при стационарна
форма, което да бъде проведено в Център за психично здраве „*****“ ЕООД, гр. *****, за
срок от два месеца, като решаващия трети съдебен състав на районния съд е приел, липса на
способност на освидетелстваното лице да изразява информирано съгласие за лечението си,
поради и което и на основание чл. 162, ал. 3 от 33 е назначил В.И. А. от гр. К., ***** –
майка на осв. А. за лице, което да изразява информирано съгласие за лечението на
последната.

В жалбата по същество се навеждат аргументи, че атакувания съдебен акт следва да
бъде отменен, тъй като съдебното решение е неправилно, необосновано и
незаконосъобразно, като при постановяването му съдът е допуснал съществени процесуални
нарушения, изразяващи се кредитиране на заключението на изготвената в нарушение на

Закона за здравето и Наредба № 16 от 13.05.2005 г. на съдебно-психиатричните експертизи за задължително настаняване на лица с психични разстройства съдебно - психиатрична експертиза на вещите лица д-р В.А.Х. и д-р К., както и данните за предходни лечения и показанията на майката и бабата на осв. А.А., без да обсъди в съвкупност обясненията на последната. Излагат се доводи, че само наличието на психично заболяване, не е основание А. да бъде настанена за принудително стационарно лечение. Посочва се, че неправилно и необосновано в мотивите си първоинстанционният съд е счел за налични и останалите кумулативни предпоставки по чл. 155 ЗЗ, като се навеждат твърдения за липса на индиции за поведение, което да представлява опасност за близките на освидетелстваната, за околните, за обществото или да застрашава сериозно здравето ѝ.

Жалбата се поддържа и в съдебно заседание пред настоящата инстанция от осв. А. и служебният му защитник - адв. В.Н. от САК.

Представителят на СОП изразява в съдебно заседание становище за неоснователност на депозираната жалба. Предлага, обжалваното първоинстанционно решение да бъде потвърдено изцяло, като правилно и законосъобразно.

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, наказателно отделение - първи въззивен състав, след като обсъди депозираната жалба, взе предвид становищата на страните и извърши служебна проверка на атакуваното решение и материалите по делото, с оглед разпоредбата на чл. 165 от ЗЗ във вр. с чл. 314 от НПК, прие за установено следното :

ЖАЛБАТА е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде оставена без уважение, а решението на трети съдебен състав на Районен съд - К. потвърдено, като правилно и законосъобразно, тъй като не са налице основания за неговото отменяване или изменяване.

Това е така, поради следните съображения :

Напълно законосъобразно решаващият състав на първоинстанционния съд е приел, че освидетелстваната А. следва да бъде настанена на основание чл. 162, ал. 1 от ЗЗ за задължително лечение при стационарна форма, което да бъде проведено в Център за психично здраве „*****“ ЕООД, гр. *****, за срок от два месеца, както и, че у същата е налице липса на способност да изразява информирано съгласие за лечението си. Този извод се базира на установената по делото доказателствена маса и в частност, на заключението по назначената с протоколно определение от ***** год., съдебно-психиатрична експертиза, разпит на освидетелстваната, показанията на свидетелите В.И. А. и Л.Т.И. и становището на д-р К.. Може да се отбележи, че извършения от решаващия съдебен състав анализ на формираната доказателствена съвкупност е правилен, и настоящата инстанция не намира основания за неговата промяна.

Не може да има спор, че на базата на констатираните по делото доказателства може да бъде сторен извод, че освидетелстваната А. страда от психично разстройство по смисъла на чл. 146, ал.1, т.1 от ЗЗ. При нея се установява заболяване – параноидна шизофрения, протичаща с разстройство в емоционално-волевата сфера и мисленето, с нисък фрустрационен праг и гневно дисфорични отреагирания, импулсивност и дромоманни

прояви, с параноидни налудности за отношение и застрашеност.

Налице са данни, за наличие на епизоди на психотично разстройство, предизвикано от злоупотреба на психоактивни вещества–кокаин и морфин, и наличие на алкохолна болест. Вещите лица, изготвили заключението по назначената с протоколно определение от ***** год., съдебно-психиатрична експертиза са категорични в извода си, че осв. А. страда от параноидна шизофрения и с психотично мотивираното си поведение представлява опасност за собственото си здраве, както и това на околните. Експертите сочат, че се налага провеждане на задължително стационарно лечение за срок от два месеца, както и , че осв. А. не може да дава информирано съгласие за лечението си.

При така установената фактическа обстановка, обосновано трети съдебен състав на Районен съд - К. е приел, че са налице кумулативните предпоставки по чл. 155 от ЗЗ за настаняване на освидетелстваната А. на задължително лечение, като въззивната инстанция изцяло се солидаризира с конкретните параметри на задължителното настаняване и лечение, като срок, форма, болнично заведение за провеждане и лице, което да изразява информирано съгласие за лечението, основно съобразени с експертното заключение по СПЕ и доказателствата по делото.

При извършената служебна проверка на първоинстанционният акт съобразно разпоредбата на чл. 314 от НПК, въззивния съд не констатира наличие на основания за неговото отменяване или изменяване, обстоятелство, което наред с изложеното по - горе, обуславя извода на окръжната инстанция, че следва да постанови решение с което потвърди изцяло обжалваното решение на трети съдебен състав на Районен съд – К., постановено по ч.н.д. № ***** год. по описа на същия съд като правилно и законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 163, ал. 1 от ЗЗ, СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, наказателно отделение - първи въззивен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № ***** год. постановено от трети съдебен състав по ч.н.д. № ***** год. по описа на Районен съд - К..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____